

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3009/2002¹
ΦΕΚ 90/25.4.2002/τ.Α´

Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους όρους εισοδήματος, που υπογράφηκε στη Λισσαβόνα στις 2 Δεκεμβρίου 1999, το κείμενο της οποίας σε πρωτότυπο στην ελληνική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

ΣΥΜΒΑΣΗ
ΜΕΤΑΞΥ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΑΙ
ΤΗΣ ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΓΙΑ
ΤΗΝ ΑΠΟΦΥΓΗ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ
ΤΗΝ ΑΠΟΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗΣ
ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΟΡΟΥΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

ΣΥΜΒΑΣΗ

Μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Πορτογαλίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους του εισοδήματος.

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

¹ **Ανακοίνωση:** Το Υπουργείο εξωτερικών ανακοινώνει ότι στις 13 Αυγούστου 2002 έλαβε χώρα στην Αθήνα η ανταλλαγή των εγγράφων επικύρωσης της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Πορτογαλίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος που υπογράφηκε στην Λισσαβόνα στις 2 Δεκεμβρίου 1999. Η παραπάνω Σύμβαση η οποία κυρώθηκε από την Χώρα μας με τον Νόμο 3009/2002 ο οποίος δημοσιεύθηκε στο υπ' αριθ. 90 Φύλλο της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως τεύχος Α', της 25^{ης} Απριλίου 2002, τέθηκε σε ισχύ σύμφωνα με το άρθρο 27 παραγρ. 2 αυτής στις 13 Αυγούστου 2002, οι δε διατάξεις της θα έχουν εφαρμογή κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί το έτος εντός του οποίου η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ.

Και

Η Κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Πορτογαλίας επιθυμώντας να συνάψουν Σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους του εισοδήματος.

Συμφώνησαν τα ακόλουθα:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

Άρθρο 1 ΠΡΟΣΩΠΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΕΦΑΡΜΟΖΕΤΑΙ Η ΣΥΜΒΑΣΗ

Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται σε πρόσωπα που είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών.

Άρθρο 2 ΦΟΡΟΙ ΠΟΥ ΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΙ

1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στους φόρους εισοδήματος που επιβάλλονται για λογαριασμό ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ή των πολιτικών ή διοικητικών υποδιαιρέσεων του, ή των τοπικών του αρχών, ανεξάρτητα του τρόπου επιβολής τους.

2. Θεωρούνται φόροι εισοδήματος όλοι οι φόροι που επιβάλλονται στο συνολικό εισόδημα, ή σε στοιχεία του εισοδήματος, συμπεριλαμβανομένων των φόρων επί της ωφέλειας που προκύπτει από την εκποίηση κινητής ή ακίνητης περιουσίας, καθώς και των φόρων επί της υπεραξίας που προκύπτει από την ανατίμηση του κεφαλαίου.

3. Οι υφιστάμενοι φόροι στους οποίους εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση είναι ειδικότερα:

α) Στην περίπτωση της ελληνικής Δημοκρατίας:

i) ο φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων

ii) ο φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων

(εφεξής καλούμενος "Ελληνικός φόρος")

β) Στην περίπτωση της Δημοκρατίας της Πορτογαλίας:

i) ο φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων

ii) ο φόρος εισοδήματος των νομικών προσώπων

iii) ο τοπικός φόρος επί του φόρου εισοδήματος των νομικών προσώπων

(εφεξής καλούμενος "Πορτογαλικός φόρος")

4. Η Σύμβαση εφαρμόζεται επίσης σε οποιουδήποτε ταυτόσημους ή ουσιωδώς παρόμοιους φόρους που επιβάλλονται μετά την ημερομηνία υπογραφής της Σύμβασης επιπρόσθετο, ή αντί των υφιστάμενων φόρων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών γνωστοποιούν η μία στην άλλη τις ουσιώδεις μεταβολές που έχουν επέλθει στην αντίστοιχη φορολογική νομοθεσία τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 3 ΓΕΝΙΚΟΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

1. Για τους σκοπούς αυτής της Σύμβασης, εκτός αν η έννοια του κειμένου απαιτεί διαφορετικά:

α) ο όρος "Ελληνική Δημοκρατία" περιλαμβάνει το έδαφος της Ελληνικής Δημοκρατίας και το τμήμα θαλάσσιου βυθού και του υπεδάφους του κάτω από τη Μεσόγειο θάλασσα, επί των οποίων η ελληνική Δημοκρατία έχει κυριαρχικά δικαιώματα, σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο,

β) ο όρος "Πορτογαλία" περιλαμβάνει το έδαφος της Δημοκρατίας της Πορτογαλίας που κείται στην Ευρωπαϊκή Ήπειρο, τα αρχιπελάγη των νήσων Αζόρες και Μαδέρα, τον αντίστοιχο θαλάσσιο χώρο, και, οποιαδήποτε άλλη περιοχή στην οποία σύμφωνα με τους νόμους της Πορτογαλίας και το Διεθνές Δίκαιο, η Δημοκρατία της Πορτογαλίας έχει δικαιοδοσία ή κυριαρχικά δικαιώματα αναφορικά με την εξερεύνηση και εκμετάλλευση των φυσικών πόρων του θαλάσσιου βυθού και του υπεδάφους καθώς επίσης και των υπερκειμένων υδάτων.

γ) ο όρος "Πρόσωπο" περιλαμβάνει ένα φυσικό πρόσωδο, μια εταιρεία και οποιαδήποτε άλλη ένωση προσώπων,

δ) ο όρος "εταιρεία" υποδηλώνει οποιαδήποτε εταιρική μορφή ή οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο, το οποίο έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση με μια εταιρεία,

ε) οι όροι "επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους" και "επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, υποδηλώνουν αντίστοιχα μία επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και μία επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

στ) Οι όροι "το ένα Συμβαλλόμενο Κράτος" και "το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος" υποδηλώνουν την Ελληνική Δημοκρατία και τη Δημοκρατία της Πορτογαλίας όπως απαιτεί η έννοια του κειμένου,

ζ) ο όρος "διεθνείς μεταφορές" υποδηλώνει οποιαδήποτε μεταφορά με πλοίο ή αεροσκάφος, εκτός αν το πλοίο, ή το αεροσκάφος εκτελεί δρομολόγια ή πλόες αποκλειστικά μεταξύ τόπων εντός του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους,

η) ο όρος "υπήκοος" υποδηλώνει:

i) οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο που έχει την εθνικότητα ενός Συμβαλλόμενου Κράτους,

ii) οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο, προσωπική εταιρεία, ή ένωση που αποκτά το νομικό καθεστώς του από τους νόμους που ισχύουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος.

θ) ο όρος "αρμόδια αρχή" υποδηλώνει:

Στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας, τον Υπουργό Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του, και, στην περίπτωση της Δημοκρατίας της Πορτογαλίας, τον Υπουργό Οικονομικών, τον Γενικό Διευθυντή της Φορολογίας, ή τους εξουσιοδοτημένους αντιπροσώπους τους.

2. Όσον αφορά την εφαρμογή της Σύμβασης σε οποιονδήποτε χρόνο από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, κάθε όρος που δεν καθορίζεται σ' αυτή, θα έχει, εκτός αν η έννοια του κειμένου (the context) απαιτεί διαφορετικά, την έννοια που έχει κατ' εκείνο το χρόνο σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, σχετικά με τους φόρους που αποτελούν το αντικείμενο της Σύμβασης, οποιασδήποτε έννοιας η οποία δίδεται από την εφαρμοζόμενη φορολογική νομοθεσία, υπερισχύουσας της έννοιας που δίδεται στον εν λόγω όρο από οποιαδήποτε άλλη νομοθεσία αυτού του Κράτους.

Άρθρο 4 ΚΑΤΟΙΚΟΣ

1. Για τους σκοπούς αυτής της Σύμβασης, ο όρος "κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους" σημαίνει οποιοδήποτε πρόσωπο που, σύμφωνα με τους νόμους του Κράτους αυτού, υπόκειται σε φορολογία σ' αυτό λόγω κατοικίας, ή διαμονής του, ή τόπου διοίκησης ή άλλου παρόμοιας φύσης κριτηρίου και περιλαμβάνει επίσης αυτό το ίδιο το Κράτος και οποιαδήποτε πολιτική ή διοικητική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού. Ο όρος αυτός, εν τούτοις, δεν περιλαμβάνει οποιοδήποτε πρόσωπο που φορολογείται σ' αυτό το Κράτος, μόνο, όσον αφορά εισόδημα από πηγές που προέρχονται από αυτό το Κράτος.

2. Αν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών, τότε η κατάστασή του καθορίζεται ως εξής:

α) θεωρείται ότι είναι κάτοικος μόνο του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία. Αν διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία και στα δύο Κράτη, θεωρείται ότι είναι κάτοικος μόνο του Συμβαλλόμενου Κράτους με το οποίο διατηρεί στενότερους οικονομικούς και προσωπικούς δεσμούς (κέντρο ζωτικών συμφερόντων),

β) αν το Κράτος στο οποίο έχει το κέντρο των ζωτικών συμφερόντων του δεν μπορεί να καθορισθεί, ή αν δεν διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία σε κανένα από τα δύο Κράτη, θεωρείται ότι είναι κάτοικος μόνο του Κράτους στο οποίο έχει την συνήθη διαμονή του,

γ) αν έχει την συνήθη διαμονή του και στα δύο Κράτη, ή σε κανένα από αυτά, θεωρείται ότι είναι κάτοικος μόνο του Κράτους του οποίου είναι υπήκοος,

δ) αν είναι υπήκοος και των δύο Κρατών, ή κανενός από αυτά, οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών διευθετούν το ζήτημα με αμοιβαία συμφωνία.

3. Αν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα πρόσωπο εκτός από φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών, τότε

θεωρείται ότι είναι κάτοικος μόνο του Κράτους στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησής του.

Άρθρο 5 ΜΟΝΙΜΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

1. Για τους σκοπούς αυτής της Σύμβασης, ο όρος "μόνιμη εγκατάσταση" υποδηλώνει ένα καθορισμένο τόπο δραστηριοτήτων μέσω του οποίου διεξάγονται οι εργασίες μιας επιχείρησης εν όλω ή εν μέρει.

2. Ο όρος "μόνιμη εγκατάσταση" περιλαμβάνει κυρίως:

α) τόπο διοίκησης,

β) υποκατάστημα,

γ) γραφείο,

δ) εργοστάσιο,

ε) εργαστήριο,

στ) ορυχείο, πηγή πετρελαίου ή αερίου, λατομείο ή οποιοδήποτε άλλο τόπο εξόρυξης ή φυσικών πόρων, και

ζ) εγκατάσταση ή κατασκευή που χρησιμοποιείται για την εξερεύνηση φυσικών πόρων.

3. Ένα εργοτάξιο ή έργο κατασκευής, εγκατάστασης ή συναρμολόγησης ή δραστηριότητες που αφορούσε σχεδιασμό, επίβλεψη ή παροχή συμβουλών, οποιαδήποτε βοηθητική εργασία ή οποιαδήποτε άλλη δραστηριότητα συνδεδεμένη με αυτά συνιστούν μόνιμη εγκατάσταση μόνο αν το εργοτάξιο, το έργο, οι δραστηριότητες ή η εργασία έχουν διάρκεια μεγαλύτερη από έξι μήνες.

4. Ο όρος "μόνιμη εγκατάσταση" περιλαμβάνει επίσης τη παροχή υπηρεσιών, περιλαμβανομένων τεχνικής βοήθειας και παροχής συμβουλών, από μια επιχείρηση μέσω υπαλλήλων ή άλλου προσωπικού που προσλαμβάνεται από την επιχείρηση γι' αυτό το σκοπό, όταν οι δραστηριότητες αυτής της μορφής συνεχίζονται για περίοδο ή περιόδους που συνολικά ισοδυναμούν ή υπερβαίνουν τις 120 ημέρες σε οποιαδήποτε δωδεκάμηνη περίοδο.

5. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις αυτού του Άρθρου ο όρος "μόνιμη εγκατάσταση" θεωρείται ότι δεν περιλαμβάνει:

α) τη χρήση διευκολύνσεων αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση,

β) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση.

γ) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την επεξεργασία από μία άλλη επιχείρηση,

δ) τη διατήρηση καθορισμένου τρόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό την αγορά αγαθών ή εμπορευμάτων, ή της συγκέντρωσης πληροφοριών για την επιχείρηση,

ε) τη διατήρηση καθορισμένου τρόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό τη διεξαγωγή, για την επιχείρηση, οποιασδήποτε άλλης δραστηριότητας προπαρασκευαστικού ή βοηθητικού χαρακτήρα,

στ) τη διατήρηση καθορισμένου τρόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά για κάθε συνδυασμό δραστηριοτήτων που αναφέρονται στις υποπαραγράφους α) έως ε), υπό τον όρο ότι η όλη δραστηριότητα του καθορισμένου τρόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων που απορρέει από αυτόν τον συνδυασμό είναι προπαρασκευαστικού ή βοηθητικού χαρακτήρα.

6. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 όταν ένα πρόσωπο πλην ανεξαρτήτου πράκτορα στον οποίο εφαρμόζεται η παράγραφος 7, -ενεργεί για λογαριασμό μιας επιχείρησης και, έχει, και συνήθως ασκεί, σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, εξουσιοδότηση για να συνάπτει συμβόλαια στο όνομα της επιχείρησης, αυτή η επιχείρηση θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο Κράτος αυτό όσον αφορά σε οποιεσδήποτε δραστηριότητες αναλαμβάνει το, εν λόγω πρόσωπο για την επιχείρηση, εκτός αν οι δραστηριότητες αυτού του προσώπου περιορίζονται σ' εκείνες που αναφέρονται στην παράγραφο 5, οι οποίες, έστω και αν ασκούνται μέσω ενός καθορισμένου τρόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, δεν καθιστούν τον καθορισμένο αυτό τρόπο μόνιμη εγκατάσταση κατά τις διατάξεις της παραγράφου αυτής.

7. Μία επιχείρηση δεν θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος απλώς και μόνο επειδή διεξάγει εργασίες σ' αυτό το Κράτος μέσω μεσίτη, γενικού αντιπροσώπου με προμήθεια, ή οποιουδήποτε άλλου ανεξαρτήτου πράκτορα, υπό τον όρο ότι τα πρόσωπα αυτά ενεργούν μέσα στα συνήθη πλαίσια της δραστηριότητας τους.

8. Το γεγονός ότι μία εταιρεία που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ελέγχει ή ελέγχεται από εταιρεία που, είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ή διεξάγει εργασίες σ' αυτό το άλλο Κράτος (είτε μέσω μόνιμης εγκατάστασης είτε με άλλο τρόπο), δεν μπορεί αυτό και μόνο να καθιστά την κάθε μία από τις εταιρείες μόνιμη εγκατάσταση της άλλης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Άρθρο 6 ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΠΟ ΑΚΙΝΗΤΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ

1. Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από ακίνητη περιουσία (περιλαμβανομένου και του εισοδήματος από γεωργική ή δασική δραστηριότητα) που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ο όρος "ακίνητη περιουσία" καθορίζεται σύμφωνα με τη νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο βρίσκεται η περιουσία αυτή. Ο όρος περιλαμβάνει σε κάθε περίπτωση τα παραρτήματα της ακίνητης περιουσίας, ζώα και εξοπλισμό που χρησιμοποιούνται στη γεωργία και στη δασοκομία, δικαιώματα στα οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις της γενικής νομοθεσίας σχετικά με την έγγειο ιδιοκτησία, επικαρπία επί ακίνητης περιουσίας και δικαιώματα από τα οποία απορρέουν πληρωμές μεταβαλλόμενες ή καθορισμένες ως αντάλλαγμα για την εκμετάλλευση, ή το δικαίωμα εκμετάλλευσης, μεταλλευτικών κοιτασμάτων, πηγών και άλλων φυσικών πόρων. Πλοία και αεροσκάφη δεν θεωρούνται ακίνητη περιουσία.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται στο εισόδημα που προέρχεται από την άμεση χρήση, εκμίσθωση ή οποιαδήποτε άλλης μορφής χρήση της ακίνητης περιουσίας.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 εφαρμόζονται επίσης στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία μιας επιχείρησης και στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία που χρησιμοποιείται για την άσκηση ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών.

5. Οι προαναφερόμενες διατάξεις εφαρμόζονται επίσης στο εισόδημα από κινητή περιουσία το οποίο, σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο βρίσκεται η εν λόγω περιουσία, εξομοιώνεται με εισόδημα από ακίνητη περιουσία.

Άρθρο 7 ΚΕΡΔΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

1. Τα κέρδη επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό, εκτός αν, η επιχείρηση διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό. Αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες κατ' αυτό το τρόπο, τα κέρδη της επιχείρησης μπορεί να φορολογούνται στο άλλο Κράτος, αλλά, μόνο ως προς το τμήμα αυτών το οποίο θεωρείται ότι ανήκει σ' αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση.

2. Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 3, εάν μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό, τότε, σε καθένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη θεωρούνται ότι ανήκουν σ' αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση τα κέρδη που υπολογίζεται ότι θα πραγματοποιούσε, αν αυτή ήταν μια χωριστή και ανεξάρτητη επιχείρηση ασχολούμενη με την ίδια ή με παρόμοια δραστηριότητα κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες και συναλλασσόμενη τελείως ανεξάρτητα με την επιχείρηση της οποίας αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση.

3. Κατά τον καθορισμό των κερδών μιας μόνιμης εγκατάστασης, αφαιρούνται τα έξοδα, περιλαμβανομένου των διοικητικών και των γενικών διαχειριστικών εξόδων,

που πραγματοποιούνται για τους σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης είτε στο Κράτος που βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση είτε αλλού.

4. Κανένα κέρδος δεν θεωρείται ότι ανήκει σε μία μόνιμη εγκατάσταση λόγω απλής αγοράς αγαθών ή εμπορευμάτων για την επιχείρηση από τη μόνιμη εγκατάσταση.

5. Για τους σκοπούς των προηγούμενων παραγράφων, τα κέρδη τα οποία θεωρείται ότι ανήκουν στη μόνιμη εγκατάσταση καθορίζονται με την ίδια μέθοδο κάθε χρόνο εκτός αν υπάρχουν βάσιμοι και επαρκείς λόγοι για το αντίθετο.

6. Αν στα κέρδη περιλαμβάνονται στοιχεία εισοδήματος για τα οποία προβλέπεται ιδιαίτερη ρύθμιση με άλλα Άρθρα αυτής της Σύμβασης, τότε οι διατάξεις αυτών των Αρθρων δεν επηρεάζονται από τις διατάξεις του παρόντος Άρθρου.

Άρθρο 8

ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΕΣ ΚΑΙ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

1. Κέρδη που αποκτά μία επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκμετάλλευση πλοίων σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος.

2. Ανεξαρτήτως των διατάξεων της παραγράφου 1, κέρδη που προέρχονται από την εκμετάλλευση πλοίων σε διεθνείς μεταφορές, φορολογούνται μόνο στο Κράτος στο οποίο έχουν νηολογηθεί ή από το οποίο έχουν εφοδιασθεί με προσωρινά ναυτιλιακά έγγραφα.

3. Κέρδη που αποκτά μία επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκμετάλλευση αεροσκαφών σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 3 εφαρμόζονται επίσης σε κέρδη από συμμετοχή σε "POOL" σε κοινοπρακτικής μορφής εκμετάλλευση ή σε πρακτορείο που λειτουργεί σε διεθνές επίπεδο.

5. Οι διατάξεις των παραγράφων 3 και 4 εφαρμόζονται επίσης στα κέρδη που αποκτώνται από έναν όμιλο επιχειρήσεων (consortium) από την εκμετάλλευση αεροσκαφών σε διεθνείς μεταφορές, αλλά μόνο στο τμήμα των κερδών που αναλογεί στη συμμετοχή μίας επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σ' αυτό τον όμιλο.

Άρθρο 9

ΣΥΝΔΕΟΜΕΝΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

1. Εάν

α) μία επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, στον έλεγχο ή στο κεφάλαιο μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ή

β) τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, στον έλεγχο ή στο κεφάλαιο μίας επιχείρησης του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

και σε κάθε μία από τις περιπτώσεις αυτές επικρατούν ή επιβάλλονται μεταξύ των δύο επιχειρήσεων στις εμπορικές ή στις οικονομικές σχέσεις τους όροι διαφορετικοί από εκείνους που θα επικρατούσαν μεταξύ ανεξαρτήτων επιχειρήσεων, τότε οποιαδήποτε κέρδη τα οποία, αν δεν υπήρχαν οι όροι αυτοί, θα είχαν πραγματοποιηθεί από μία από τις επιχειρήσεις, αλλά, λόγω αυτών των όρων δεν πραγματοποιήθηκαν, μπορούν να περιλαμβάνονται όσα κέρδη της επιχείρησης αυτής και να φορολογούνται ανάλογα.

2. Αν ένα Συμβαλλόμενο Κράτος περιλαμβάνει στα κέρδη μιας επιχείρησης του Κράτους αυτού -και φορολογεί ανάλογα -κέρδη για τα οποία, μια επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους έχει φορολογηθεί σ' αυτό το άλλο Κράτος και τα περιληφθέντα κατ' αυτόν τον τρόπο κέρδη είναι κέρδη τα οποία θα είχαν πραγματοποιηθεί από την επιχείρηση του πρώτου -μνημονευθέντος Κράτους αν οι όροι που επικρατούν μεταξύ των δύο επιχειρήσεων ήταν οι ίδιοι με εκείνους που θα επικρατούσαν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε αυτό το άλλο Κράτος προσαρμόζει ανάλογα το ποσό του φόρου που έχει επιβληθεί, μέσα σ' αυτό το Κράτος επί εκείνων των κερδών, αν αυτό το άλλο Κράτος θεωρεί δικαιολογημένη την προσαρμογή. Κατά τον καθορισμό μιας τέτοιας προσαρμογής, λαμβάνονται υπόψη και οι λοιπές διατάξεις αυτής της Σύμβασης και οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών συμβουλευόμαστε η μία την άλλη αν κριθεί απαραίτητο.

Άρθρο 10 ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ

1. Μερίσματα που καταβάλλονται από εταιρεία η οποία είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, μπορεί να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Όμως, τα μερίσματα αυτά μπορούν επίσης να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος και σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του Κράτους, αλλά αν ο πραγματικός δικαιούχος των μερισμάτων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει το 15% του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων.

Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία, το τρόπο εφαρμογής αυτού του περιορισμού. Η παράγραφος αυτή δεν επηρεάζει τη φορολογία της εταιρείας σε σχέση με τα κέρδη από τα οποία καταβάλλονται τα μερίσματα.

3. Ο όρος "μερίσματα" όπως χρησιμοποιείται σ' αυτό το Άρθρο, υποδηλώνει εισόδημα από μετοχές, μετοχές "επικαρπίας" ή δικαιώματα "επικαρπίας" μετοχές μεταλλείων, ιδρυτικούς τίτλους ή αλλά δικαιώματα συμμετοχής σε κέρδη, τα οποία δεν αποτελούν απαιτήσεις από χρέη, καθώς επίσης και εισόδημα το οποίο υπόκειται στην ίδια φορολογική μεταχείριση όπως και το εισόδημα από μετοχές σύμφωνα, με τη νομοθεσία του Κράτους του οποίου η εταιρεία που διενεργεί τη διανομή είναι κάτοικος. Ο όρος "μερίσματα" επίσης περιλαμβάνει, όσον αφορά, την Πορτογαλία, κέρδη αποκτώμενα δυνάμει μίας συμφωνίας για συμμετοχή σε κέρδη (associacao em participacao).

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται εάν ο πραγματικός δικαιούχος των μερισμάτων, ο οποίος είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η εταιρία που καταβάλλει το μερίσματα είναι κάτοικος, μέσω μίας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό, ή παρέχει σ' αυτό το άλλο Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από μία καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό, και η συμμετοχή σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα μερίσματα συνδέεται ουσιαστικά με την εν λόγω μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σ' αυτή τη περίπτωση, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.

5. Αν μια εταιρεία που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους αποκτά κέρδη ή εισόδημα από το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, αυτό το άλλο Κράτος δεν μπορεί να επιβάλει κανένα φόρο επί των μερισμάτων που καταβάλλει η εταιρεία, εκτός εάν τα μερίσματα αυτά καταβάλλονται σε κάτοικο αυτού του άλλου Κράτους ή εάν η συμμετοχή σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα μερίσματα συνδέεται ουσιαστικά με μία μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό το άλλο Κράτος, ούτε μπορεί να υπαγάγει τα αδιανέμητα κέρδη της εταιρείας σε επί αδιανέμητων κερδών, ακόμη και εάν τα καταβαλλόμενα μερίσματα ή τα αδιανέμητα κέρδη αποτελούνται εν όλω ή εν μέρει από κέρδη ή εισοδήματα που προκύπτουν σ' αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 11 ΤΟΚΟΙ

1. Τόκοι που προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Μπορούν, όμως, αυτοί οι τόκοι να φορολογούνται επίσης στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους αυτού, αλλά, αν ο δικαιούχος των τόκων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ο οποίος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο, δεν υπερβαίνει το 15% του ακαθόριστου ποσού των τόκων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτού του περιορισμού.

3. Ο όρος "τόκοι", όπως χρησιμοποιείται στο παρόν Άρθρο, υποδηλώνει εισόδημα από κρατικά χρεώγραφα, ομολογίες, ή χρεωστικούς τίτλους, είτε εξασφαλίζονται με υποθήκη είτε όχι, και είτε παρέχουν ή όχι δικαίωμα συμμετοχής σε κέρδη, και από

κάθε είδους απαιτήσεις από χρέη καθώς και κάθε άλλο εισόδημα το οποίο σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία του Κράτους στο οποίο προκύπτει το εισόδημα εξομοιώνεται με εισόδημα από δανεισμό χρημάτων.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται αν ο δικαιούχος των τόκων, που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν οι τόκοι, μέσω μίας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό ή παρέχει σ' αυτό το άλλο Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από μία καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό, και η απαίτηση χρέους σε σχέση με την οποία καταβάλλονται οι τόκοι συνδέεται ουσιαστικά με την εν λόγω μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σ' αυτή την περίπτωση, οι διατάξεις των άρθρων 7 ή 14, ανάλογα με την περίπτωση, εφαρμόζονται.

5. Τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος όταν ο καταβάλλον είναι κάτοικος αυτού του Κράτους. Αν, όμως, το πρόσωπο που καταβάλλει τους τόκους, είτε είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, είτε όχι, έχει σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση σε σχέση με την οποία προέκυψε η οφειλή για την οποία καταβάλλονται οι τόκοι, και οι τόκοι αυτοί βαρύνουν την εν λόγω μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε αυτοί οι τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Κράτος το οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η αθορισμένη βάση.

6. Αν λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντα και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών των δύο και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των τόκων, λαμβανομένης υπόψη της απαίτησης από το χρέος σε σχέση με την οποία καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό που θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του οφειλέτη και του δικαιούχου ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις αυτού του Άρθρου εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο μνημονευόμενο ποσό. Σ' αυτή τη περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών φορολογείται σύμφωνα με τη νομοθεσία του καθενός Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

7. Οι διατάξεις αυτού του Άρθρου δεν εφαρμόζονται αν η απαίτηση από χρέος σε σχέση με την οποία οι τόκοι καταβάλλονται δημιουργήθηκε ή εκχωρήθηκε κυρίως με σκοπό την απόκτηση των πλεονεκτημάτων αυτού του Άρθρου και όχι για καθαρά (bona fide) εμπορικούς σκοπούς. Σ' αυτή την περίπτωση το ποσό των τόκων φορολογείται σύμφωνα, με τους νόμους τους καθενός Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 12 ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

1. Δικαιώματα που προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Μπορούν όμως τα δικαιώματα αυτά να φορολογούνται επίσης και στο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους αυτού,

αλλά αν ο δικαιούχος των δικαιωμάτων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει 10% του ακαθόριστου ποσού των δικαιωμάτων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία, τον τρόπο εφαρμογής αυτού του περιορισμού.

3. Ο όρος "δικαιώματα", όπως χρησιμοποιείται σ' αυτό το Άρθρο υποδηλώνει πληρωμές κάθε είδους που εισπράττονται ως αντάλλαγμα για τη χρήση, ή το δικαίωμα χρήσης, οποιουδήποτε δικαιώματος αναπαραγωγής, φιλολογικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής εργασίας, περιλαμβανομένων των κινηματογραφικών ταινιών, ταινιών, ή μαγνητοταινιών για τηλεοπτικές ή ραδιοφωνικές εκπομπές, οποιασδήποτε ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου ή προτύπου, μηχανολογικού σχεδίου, μυστικού τύπου ή διαδικασίας παραγωγής, ή για τη χρήση, ή το δικαίωμα χρήσης, βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού, ή για πληροφορίες που αφορούν σε βιομηχανική, εμπορική ή επιστημονική εμπειρία.

Ο όρος "δικαιώματα" περικλείει επίσης πληρωμές σε αντάλλαγμα για τεχνική βοήθεια σχετικά με τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης οποιουδήποτε δικαιώματος αναπαραγωγής, αγαθών ή για πληροφορίες όπως αναφέρονται σ' αυτή τη παράγραφο.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται αν ο δικαιούχος των δικαιωμάτων, που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν τα δικαιώματα, μέσω μίας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό, ή παρέχει σ' αυτό το άλλο Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από μία καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό, και το δικαίωμα ή η περιουσία σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα δικαιώματα συνδέεται ουσιαστικά με την εν λόγω μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σ' αυτή τη περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 7 ή 14, ανάλογα με την περίπτωση.

5. Δικαιώματα θεωρούνται ότι προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος όταν ο καταβάλλον είναι κάτοικος αυτού του Κράτους. Όταν, όμως, το πρόσωπο που καταβάλλει τα δικαιώματα, ανεξάρτητα αν είναι ή όχι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διατηρεί σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μία μόνιμη εγκατάσταση ή μία καθορισμένη βάση σε σχέση με την οποία προέκυψε η υποχρέωση καταβολής των δικαιωμάτων και τα εν λόγω δικαιώματα βαρύνουν αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε τα δικαιώματα αυτά θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.

6. Αν λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών των δύο και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των δικαιωμάτων, λαμβάνοντας υπόψη τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης ή τις πληροφορίες για τα οποία καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό το οποίο θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου, ελλείψει μίας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις αυτού του Άρθρου εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο μνημονευόμενο ποσό. Σ' αυτή τη περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών φορολογείται σύμφωνα, με τη νομοθεσία του καθενός Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπ' όψη και των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

7. Οι διατάξεις αυτού του Άρθρου δεν έχουν εφαρμογή αν το δικαίωμα ή η περιουσία λόγω των οποίων προέκυψαν τα δικαιώματα, δημιουργήθηκε ή εκχωρήθηκε κυρίως με σκοπό την απόκτηση των πλεονεκτημάτων αυτού του άρθρου και όχι για καθαρά (bona fide) εμπορικούς σκοπούς. Σ' αυτή την περίπτωση το ποσό των δικαιωμάτων φορολογείται σύμφωνα με τη νομοθεσία του καθενός Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 13 ΩΦΕΛΕΙΑ ΑΠΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

1. Ωφέλεια που αποκτά κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκποίηση ακίνητης περιουσίας που αναφέρεται στο άρθρο 6 και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ωφέλεια από την εκποίηση κινητής περιουσίας που αποτελεί μέρος της επαγγελματικής περιουσίας μιας μόνιμης εγκατάστασης την οποία επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έχει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή κινητής περιουσίας που ανήκει σε μία καθορισμένη βάση την οποία κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για τον σκοπό της άσκησης ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών, περιλαμβανομένων τέτοιων κερδών από την εκποίηση μιας τέτοιας μόνιμης εγκατάστασης (μόνης ή μαζί με ολόκληρη την επιχείρηση) ή μίας τέτοιας καθορισμένης βάσης, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

3. Ωφέλεια από την εκποίηση πλοίων ή αεροσκαφών που εκτελούν διεθνείς μεταφορές ή κινητής περιουσίας που σχετίζεται με την εκμετάλλευση αυτών των πλοίων ή αεροσκαφών φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο τα κέρδη αυτών των πλοίων ή αεροσκαφών φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 8.

4. Ωφέλεια από την εκποίηση οποιασδήποτε περιουσίας εκτός από εκείνη που αναφέρεται στις παραγράφους 1, 2 και 3, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος, του οποίου είναι κάτοικος το πρόσωπο που εκποιεί την εν λόγω περιουσία.

Άρθρο 14 ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. Εισόδημα που αποκτά κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για επαγγελματικές υπηρεσίες ή άλλες δραστηριότητες ανεξάρτητου χαρακτήρα, φορολογείται μόνο σ' αυτό το Κράτος. Αυτό το εισόδημα, όμως, μπορεί να φορολογείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν το εν λόγω πρόσωπο:

α) έχει μία καθορισμένη βάση συνεχώς στη διάθεση του στο άλλο Κράτος για τον σκοπό άσκησης των δραστηριοτήτων του, ή

β) παραμένει στο άλλο Κράτος για χρονική περίοδο ή περιόδους που υπερβαίνουν συνολικά τις 183 μέρες σε μία δωδεκάμηνη περίοδο που αρχίζει ή τελειώνει στο υπό κρίση φορολογικό έτος, αλλά μόνο κατά το ποσό που ανήκει σ'

αυτή την καθορισμένη βάση ή αφορά στις υπηρεσίες που παρέχονται σ' αυτό το Κράτος.

2. Ο όρος "επαγγελματικές υπηρεσίες" περιλαμβάνει ειδικά ανεξάρτητες επιστημονικές, φιλολογικές, καλλιτεχνικές, εκπαιδευτικές ή διδακτικές δραστηριότητες καθώς επίσης και τις ανεξάρτητες δραστηριότητες των ιατρών, δικηγόρων, μηχανικών, αρχιτεκτόνων, οδοντιάτρων και λογιστών.

Άρθρο 15

ΕΞΑΡΤΗΜΕΝΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 16, 18, 19 και 20, μισθοί, ημερομίσθια και άλλες αμοιβές παρόμοιας φύσης που αποκτώνται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για εξαρτημένη εργασία φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό, εκτός αν η εν λόγω εργασία ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Αν η εργασία ασκείται έτσι, η αμοιβή που αποκτάται από αυτήν, μπορεί να φορολογείται στο άλλο Κράτος.

2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 1, αμοιβή που αποκτάται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για εξαρτημένη εργασία που ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, φορολογείται μόνο στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος, αν:

α) ο δικαιούχος της αμοιβής βρίσκεται στο άλλο Κράτος για περίοδο ή περιόδους που δεν υπερβαίνουν συνολικά τις 183 μέρες σε μία δωδεκάμηνη περίοδο που αρχίζει ή τελειώνει στο υπό κρίση φορολογικό έτος, και

β) η αμοιβή καταβάλλεται από, ή για λογαριασμό, εργοδότη ο οποίος δεν είναι κάτοικος του άλλου Κράτους, και

γ) η αμοιβή δεν βαρύνει μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση την οποία έχει ο εργοδότης στο άλλο Κράτος.

3. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις αυτού του Άρθρου, αμοιβή που αποκτάται από εξαρτημένη εργασία που ασκείται πάνω σε πλοίο ή αεροσκάφος σε διεθνείς μεταφορές, μπορεί να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο τα κέρδη από την εκμετάλλευση του πλοίου ή του αεροσκάφους φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 8.

Άρθρο 16

ΑΜΟΙΒΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΩΝ

Αμοιβές διευθυντών και άλλες παρόμοιες πληρωμές που αποκτώνται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους υπό την ιδιότητα του ως μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου ή Συμβουλίου Επιθεωρητών (στην περίπτωση Πορτογαλίας Conselho Fiscal) ή άλλου παρόμοιου οργάνου μιας εταιρείας που είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορεί να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος, υπό την προϋπόθεση ότι οποιαδήποτε αμοιβή που καταβάλλεται από αυτήν την εταιρεία σε μέλος αυτών των οργάνων σε σχέση με την άσκηση συνεχούς δραστηριότητας φορολογείται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 15.

Άρθρο 17
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΕΣ

1. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των άρθρων 14 και 15, εισόδημα που αποκτά κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ως πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας, όπως καλλιτέχνης θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ή τηλεόρασης ή μουσικός ή ως πρόσωπο ασχολούμενου με τον αθλητισμό, από τις προσωπικές δραστηριότητές του που ασκούνται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Όταν εισόδημα από την άσκηση προσωπικών δραστηριοτήτων ενός προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή ασχολείται με τον αθλητισμό υπό την ιδιότητα του αυτή δεν περιέχεται σ' αυτό το ίδιο πρόσωπο που παρέχει τις υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή ασχολείται με τον αθλητισμό αλλά σ' άλλο πρόσωπο, το εισόδημα αυτό μπορεί, ανεξάρτητα από τις διατάξεις των άρθρων 7, 14 και 15, να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο ασκούνται οι δραστηριότητες του προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή ασχολείται με τον αθλητισμό.

Άρθρο 18
ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ

Τηρούμενων των διατάξεων της παρ. 2 του άρθρου 19, συντάξεις και άλλες παρόμοιες αμοιβές που καταβάλλονται σε κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για υπηρεσίες που προσέφερε στο παρελθόν, φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος.

Άρθρο 19
ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. α) Μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές, εκτός από σύνταξη, που καταβάλλονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική ή διοικητική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού σ' ένα φυσικό πρόσωπο για υπηρεσίες που παρασχέθηκαν προς το Κράτος αυτό ή υποδιαίρεση ή αρχή αυτού, φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος.

β) Ομοίως, αυτοί οι μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές φορολογούνται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν οι υπηρεσίες παρέχονται μέσα σ' αυτό το Κράτος και το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος αυτού του Κράτους και:

- α) είναι υπήκοος αυτού του Κράτους, ή
- β) δεν έγινε κάτοικος αυτού του Κράτους αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό παροχής των υπηρεσιών.

2. α) Οποιαδήποτε σύνταξη που καταβάλλεται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική ή διοικητική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού, ή από ταμεία που συστάθηκαν από αυτό, σ' ένα φυσικό πρόσωπο για υπηρεσίες που προσέφερε προς το Κράτος αυτό ή υποδιαίρεση ή αρχή αυτού, φορολογείται μόνο σ' αυτό το Κράτος.

β) Ομοίως, μια τέτοια σύνταξη φορολογείται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και υπήκοος του Κράτους αυτού.

3. Οι διατάξεις των άρθρων 15, 16, 17 και 18 εφαρμόζονται σε μισθούς, ημερομίσθια, άλλες παρόμοιες αμοιβές και συντάξεις, για υπηρεσίες παρασχεθείσες σε σχέση με επιχειρηματική δραστηριότητα που διεξάγεται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική ή διοικητική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού.

Άρθρο 20 ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ ΚΑΙ ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ

1. Τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 19, καθηγητής ή δάσκαλος, ο οποίος είναι, ή ήταν αμέσως πριν τη μετάβασή του κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και ο οποίος επισκέπτεται το άλλο Κράτος για μία περίοδο που δεν υπερβαίνει τα 2 χρόνια αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό διδασκαλίας, διεξαγωγής έρευνας ή διαλέξεων για το δημόσιο συμφέρον σε πανεπιστήμιο ή εκπαιδευτικό ίδρυμα εξαιρείται από τη φορολογία σ' αυτό το άλλο Κράτος για την αμοιβή του από την άσκηση τέτοιας δραστηριότητας, υπό την προϋπόθεση ότι αυτή η αμοιβή προκύπτει από πηγές εκτός αυτού του άλλου Κράτους.

2. Χρηματικό ποσό, τα οποία σπουδαστής ή μαθητευόμενος ο οποίος είναι ή ήταν αμέσως πριν τη μετάβασή του κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και ο οποίος βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό της εκπαίδευσης ή εξάσκησης που λαμβάνει για τη συντήρηση, εκπαίδευση ή εξάσκησή του δεν φορολογούνται σ' αυτό το Κράτος, υπό την προϋπόθεση ότι τα καταβαλλόμενα αυτά ποσά προκύπτουν από πηγές εκτός αυτού του Κράτους, ή αποκτώνται ως αμοιβή από μερική απασχόληση που ασκείται σ' αυτό το άλλο Κράτος μέχρι των ποσών που θεωρούνται λογικά για τους σκοπούς της μελέτης του ή της εξάσκησής του.

Άρθρο 21 ΑΛΛΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ

1. Εισοδήματα κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, οπουδήποτε και αν προκύπτουν, τα οποία, δεν αντιμετωπίστηκαν στα προηγούμενα άρθρα αυτής της Σύμβασης φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται σε εισόδημα, με εξαίρεση εισόδημα από ακίνητη περιουσία όπως καθορίζεται στη παράγραφο 2 του άρθρου 6, αν ο δικαιούχος αυτού του εισοδήματος ο οποίος είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει επιχείρηση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό, ή ασκεί σ' αυτό το άλλο Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό, και το δικαίωμα ή η περιουσία σε σχέση με την οποία καταβάλλεται το εισόδημα συνδέεται ουσιαστικά με αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε μια τέτοια περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 7 ή 14, ανάλογα με την περίπτωση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV
ΜΕΘΟΔΟΣ ΑΠΟΦΥΓΗΣ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

Άρθρο 22
ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

1. Τηρουμένων των διατάξεων της νομοθεσίας της Ελληνικής Δημοκρατίας όσον αφορά στην πίστωση έναντι του ελληνικού φόρου του φόρου του καταβλητέου σε έδαφος εκτός της Ελληνικής Δημοκρατίας (οι οποίες δεν επηρεάζουν την γενική αρχή αυτού του Άρθρου).

α) Ο Πορτογαλικός φόρος ο καταβλητέος κατά τη νομοθεσία της Πορτογαλίας και σύμφωνα με αυτή τη Σύμβαση, είτε άμεσα είτε με παρακράτηση για εισόδημα από πηγές μέσα στη Πορτογαλία (εξαιρούμενου στην περίπτωση μερίσματος του φόρου του καταβλητέου για τα κέρδη από τα οποία καταβάλλονται τα μερίσματα) πιστώνεται έναντι του ελληνικού φόρου του υπολογιζόμενου σε σχέση με το ίδιο εισόδημα βάσει του οποίου υπολογίζεται ο Πορτογαλικός φόρος.

β) Στην περίπτωση μερισμάτων που καταβάλλονται από εταιρεία, που είναι κάτοικος Πορτογαλίας σε εταιρεία που είναι κάτοικος της Ελληνικής Δημοκρατίας, και η οποία κατέχει έμμεσα ή έμμεσα το 25% ή περισσότερο του κεφαλαίου στην εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα, κατά την πίστωση θα λαμβάνεται υπόψη (επί πλέον οιοδήποτε πορτογαλικού φόρου πιστούμενου σύμφωνα με τις διατάξεις της υποπαραγράφου (α) αυτής της παραγράφου) ο πορτογαλικός φόρος ο καταβλητέος από την εταιρεία για τα κέρδη από τα οποία καταβάλλονται τα εν λόγω μερίσματα.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, το εισόδημα που αποκτά κάτοικος της Ελληνικής Δημοκρατίας, το οποίο μπορεί να φορολογείται στη Πορτογαλία σύμφωνα μ' αυτή τη Σύμβαση, θεωρείται ότι προκύπτει από πηγές στην Πορτογαλία.

3. Τηρουμένων των διατάξεων της νομοθεσίας της Πορτογαλίας όσον αφορά στην πίστωση έναντι του πορτογαλικού φόρου του φόρου του καταβλητέου σε έδαφος εκτός Πορτογαλίας (οι οποίες δεν επηρεάζουν την γενική αρχή αυτού του Άρθρου).

α) Όταν κάτοικος της Πορτογαλίας αποκτά εισόδημα, το οποίο, σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής της Σύμβασης μπορεί να φορολογείται στην Ελληνική Δημοκρατία, η Πορτογαλία επιτρέπει ως έκπτωση από το φόρο εισοδήματος αυτού του κατοίκου ποσό ίσο με το φόρο εισοδήματος που καταβάλλεται στην Ελληνική Δημοκρατία. Αυτή η έκπτωση όμως δεν υπερβαίνει εκείνο το τμήμα του φόρου εισοδήματος όπως αυτός υπολογίζεται πριν από την έκπτωση, το οποίο αναλογεί στο εισόδημα που μπορεί να φορολογείται στην Ελλάδα.

β) Όταν μία εταιρεία η οποία είναι κάτοικος Πορτογαλίας αποκτά μερίσματα από εταιρεία που είναι κάτοικος της Ελληνικής Δημοκρατίας στο κεφάλαιο της οποίας η πρωτοαναφερόμενη εταιρεία συμμετέχει άμεσα με ποσοστό τουλάχιστον 25%, η Πορτογαλία επιτρέπει ως έκπτωση κατά τον υπολογισμό των φορολογητέων κερδών των υποκειμένων στο φόρο εισοδήματος εταιρειών, 95% αυτών των μερισμάτων που περιλαμβάνονται στη φορολογητέα βάση, σύμφωνα με τους όρους που ορίζονται από τον Πορτογαλικό νόμο.

4. Όταν, σύμφωνα με οιοσδήποτε διατάξεις της παρούσας Σύμβασης εισόδημα, που αποκτά κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους εξαιρείται της φορολογίας σ' αυτό το Κράτος, αυτό το Κράτος εν τούτοις μπορεί, κατά τον υπολογισμό του ποσού του φόρου για τα λοιπά εισοδήματα αυτού του κατοίκου, να λάβει υπόψη το εξαιρούμενο εισόδημα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 23

ΜΗ ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ

1. Οι υπήκοοι του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν θα υπόκεινται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική με αυτή διαδικασία, η οποία είναι διάφορη ή επαχθέστερη από τη φορολογία και τις σχετικές με αυτή διαδικασίες στις οποίες υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν οι υπήκοοι αυτού του άλλου Κράτους κάτω από τις ίδιες συνθήκες, ιδιαίτερα όσον αφορά στην κατοικία. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του Άρθρου 1, η διάταξη αυτή εφαρμόζεται επίσης σε πρόσωπα τα οποία δεν είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών.

2. Απάτριδες οι οποίοι είναι κάτοικοι του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται σε κανένα από τα δύο Κράτη σε φορολογία ή άλλη σχετική με αυτή διαδικασία η οποία είναι διάφορη ή επαχθέστερη από τη φορολογία και τις σχετικές με αυτή διαδικασίες στις οποίες υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν οι υπήκοοι του εν λόγω Κράτους κάτω από τις ίδιες συνθήκες.

3. Η φορολογία επί μιας μόνιμης εγκατάστασης την οποία επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έχει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος δεν επιβάλλεται στο άλλο αυτό Κράτος κατά τρόπο λιγότερο ευνοϊκό από το τρόπο που επιβάλλεται η φορολογία επί επιχειρήσεων του άλλου αυτού Κράτους που διεξάγουν τις ίδιες δραστηριότητες. Αυτή η διάταξη δεν μπορεί να ερμηνευθεί ότι υποχρεώνει το ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να χορηγεί στους κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους οιοσδήποτε προσωπικές εκπτώσεις, απαλλαγές και μειώσεις για γενικούς σκοπούς λόγω προσωπικής κατάστασης ή οικογενειακών υποχρεώσεων τις οποίες χορηγεί στους δικούς του κατοίκους.

4. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 1 του Άρθρου 9, των παραγράφων 6 και 7 του Άρθρου 11, ή των παραγράφων 6 και 7 του Άρθρου 12, τόκοι, δικαιώματα και άλλες πληρωμές που καταβάλλονται από μία επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, για το καθορισμό των φορολογητέων κερδών αυτής της επιχείρησης, εκπίπτονται με τους ίδιους όρους σαν να είχαν καταβληθεί σε κάτοικο του πρώτου - μνημονευόμενου Κράτους.

5. Επιχειρήσεις του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, το κεφάλαιο των οποίων εν όλω ή εν μέρει, κατέχεται ή ελέγχεται, άμεσα ή έμμεσα, από ένα ή περισσότερους

κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, δεν υπόκεινται στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή άλλη σχετική με αυτή διαδικασία η οποία είναι διάφορη ή επαχθέστερη από τη φορολογία και τις σχετικές με αυτή διαδικασίες στις οποίες υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις του πρώτου μνημονευόμενου Κράτους.

6. Οι διατάξεις αυτού του Άρθρου εφαρμόζονται, ανεξάρτητα από τις διατάξεις του Άρθρου 2, σε φόρους κάθε είδους και μορφής.

Άρθρο 24

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΜΟΙΒΑΙΟΥ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ

1. Στις περιπτώσεις που ένα πρόσωπο θεωρεί ότι οι ενέργειες του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών έχουν ή θα έχουν γι' αυτόν ως αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, το πρόσωπο αυτό μπορεί, ανεξάρτητα από τα μέσα θεραπείας που προβλέπονται από την εσωτερική νομοθεσία αυτών των Κρατών, να θέσει την υπόθεσή του υπ' όψη της αρμόδιας αρχής του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι κάτοικος ή, αν εφαρμόζεται για το πρόσωπο αυτό η παράγραφος 1 του Άρθρου 23, της αρμόδιας αρχής του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι υπήκοος. Η υπόθεση πρέπει να τεθεί υπ' όψη μέσα σε δύο χρόνια από την πρώτη κοινοποίηση της πράξης η οποία έχει ως αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας που δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Σύμβασης.

2. Η αρμόδια αρχή προσπαθεί, αν θεωρεί βάσιμη την ένσταση και η ίδια δεν μπορεί να δώσει ικανοποιητική λύση, να επιλύσει τη διαφορά μέσω αμοιβαίας συμφωνίας με την αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, με σκοπό την αποφυγή της φορολογίας που δεν είναι σύμφωνη με τη Σύμβαση.

3. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών προσπαθούν να επιλύουν μέσω αμοιβαίας συμφωνίας οποιεσδήποτε δυσχέρειες ή αμφιβολίες που ανακύπτουν όσον αφορά στην ερμηνεία ή εφαρμογή της Σύμβασης.

Μπορούν, επίσης να συμβουλευούνται η μια την άλλη για την εξάλειψη της διπλής φορολογίας σε περιπτώσεις που δεν προβλέπονται από τη Σύμβαση.

4. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών μπορούν να επικοινωνούν μεταξύ τους απευθείας ως και μέσω μιας επιτροπής αποτελούμενης από τις ίδιες ή τους εκπροσώπους τους, με σκοπό την επίτευξη συμφωνίας κατά την έννοια των προηγούμενων παραγράφων.

Άρθρο 25

ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

1. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών ανταλλάσσουν πληροφορίες αναγκαίες για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης ή των εσωτερικών νομοθεσιών των Συμβαλλομένων Κρατών σε σχέση με τους φόρους που καλύπτονται από τη Σύμβαση στο βαθμό που η επιβαλλόμενη φορολογία δεν είναι

αντίθετη, με τη Σύμβαση. Η ανταλλαγή πληροφοριών δεν περιορίζεται από τις διατάξεις του Άρθρου 1.

Οποιαδήποτε πληροφορία που λαμβάνεται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος θεωρείται ως απόρρητη κατά τον ίδιο τρόπο όπως οι πληροφορίες που υπάγονται σύμφωνα με την φορολογική νομοθεσία αυτού του Κράτους και αποκαλύπτονται μόνο σε πρόσωπα ή αρχές (συμπεριλαμβανομένων των δικαστηρίων και των διοικητικών οργάνων) που είναι επιφορτισμένα με τη βεβαίωση ή την είσπραξη, την αναγκαστική εκτέλεση ή δίωξη, ή την εκδίκαση προσφυγών, αναφορικά με τους φόρους που καλύπτονται από τη Σύμβαση. Τα εν λόγω πρόσωπα ή αρχές χρησιμοποιούν τις πληροφορίες μόνο για αυτούς τους σκοπούς. Μπορούν να αποκαλύπτουν τις πληροφορίες στο δικαστήριο κατά την έπ' ακροατηρίω διαδικασία ή σε δικαστικές αποφάσεις.

2. Σε καμία περίπτωση οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν ερμηνεύονται ότι επιβάλλουν σε ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη την υποχρέωση:

α) να λαμβάνει διοικητικά μέτρα αντίθετα με τη νομοθεσία και τη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

β) να παρέχει πληροφορίες που δεν μπορούν ν' αποκτηθούν σύμφωνα με τη νομοθεσία ή κατά τη συνήθη διοικητική διαδικασία αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

γ) να παρέχει πληροφορίες που αποκαλύπτουν οποιοδήποτε συναλλακτικό, επιχειρηματικό, βιομηχανικό, εμπορικό ή επαγγελματικό απόρρητο, ή διαδικασία, ή πληροφορία, η αποκάλυψη των οποίων θα ήταν αντίθετη με κανόνα δημόσιας τάξης (ordre public).

Άρθρο 26 ΜΕΛΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΞΕΝΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

Καμιά διάταξη σ' αυτή τη Σύμβαση δεν επηρεάζει τα φορολογικά προνόμια των μελών των διπλωματικών αποστολών και των προξενικών Αρχών δυνάμει γενικών κανόνων του διεθνούς δικαίου ή διατάξεων ειδικών συμφωνιών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 27 ΘΕΣΗ ΣΕ ΙΣΧΥ

1. Η παρούσα Σύμβαση θα επικυρωθεί και τα όργανα της επικύρωσης θα ανταλλάγουν στην..... το ταχύτερο δυνατό.

2. Η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ με την ανταλλαγή των οργάνων επικύρωσης και οι διατάξεις της θα έχουν εφαρμογή:

α) Στην Ελληνική δημοκρατία:

α) όσον αφορά στους παρακρατούμενους στη πηγή φόρους, επί εισοδήματος που προκύπτει κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του φορολογικού έτους που αμέσως ακολουθεί το έτος εντός του οποίου η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ,

β) όσον αφορά σε άλλους φόρους, επί εισοδήματος που προκύπτει σε οποιαδήποτε φορολογική περίοδο (διαχειριστικό έτος) που αρχίζει κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που αμέσως ακολουθεί το έτος εντός του οποίου η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ.

β) Στην Πορτογαλική δημοκρατία:

α) όσον αφορά στους παρακρατούμενους στην πηγή φόρους, η αιτία ένεκα της οποίας οι φόροι επιβάλλονται γεννάται κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που αμέσως ακολουθεί το έτος εντός του οποίου η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ.

β) όσον αφορά σε άλλους φόρους, επί εισοδήματος το οποίο προκύπτει σε οποιαδήποτε φορολογική περίοδο (διαχειριστικό έτος) που αρχίζει κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που αμέσως ακολουθεί το έτος εντός του οποίου η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ.

Άρθρο 28 ΛΗΞΗ

Η παρούσα Σύμβαση παραμένει σε ισχύ μέχρι να καταγγελθεί από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος. Το κάθε ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη μπορεί να καταγγείλει τη Σύμβαση, μέσω της διπλωματικής οδού, επιδίδοντας έγγραφη αναγγελία λήξης τουλάχιστον 6 μήνες πριν από το τέλος οποιουδήποτε ημερολογιακού έτους. Στην περίπτωση αυτή, η Σύμβαση παύει να έχει εφαρμογή:

α. Στην Ελληνική δημοκρατία:

α) όσον αφορά στους παρακρατούμενους στην πηγή φόρους, επί εισοδήματος που προκύπτει κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί αμέσως μετά την ημερομηνία κατά την οποία εκπνέει η περίοδος που προσδιορίζεται στην ως άνω έγγραφη αναγγελία λήξης της Σύμβασης,

β) όσον αφορά σε άλλους φόρους, επί εισοδήματος που προκύπτει στη φορολογική περίοδο (διαχειριστικό έτος) που αρχίζει κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί αμέσως μετά την ημερομηνία κατά την οποία εκπνέει η περίοδος που προσδιορίζεται στην ως άνω έγγραφη αναγγελία λήξης της Σύμβασης.

β. Στην Πορτογαλική Δημοκρατία:

α) όσον αφορά στους παρακρατούμενους στην πηγή φόρους, η αιτία ένεκα της οποίας οι φόροι επιβάλλονται γεννάται κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί αμέσως μετά την ημερομηνία κατά την οποία εκπνέει η περίοδος που προσδιορίζεται στην ως άνω έγγραφη αναγγελία λήξης της Σύμβασης β) όσον αφορά σε άλλους φόρους, επί εισοδήματος που προκύπτει στη φορολογική περίοδο (διαχειριστικό έτος) που αρχίζει κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί αμέσως μετά την ημερομηνία κατά την οποία εκπνέει η περίοδος που προσδιορίζεται στην έγγραφη αναγγελία λήξης της Σύμβασης.

ΣΕ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ οι υπογράφοντες, δεόντως εξουσιοδοτημένοι προς τούτο, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

Έγινε στην Λισσαβόνα, την 2α Δεκεμβρίου 1999 σε δύο πρωτότυπα, στην Ελληνική, Πορτογαλική και Αγγλική γλώσσα, των τριών κειμένων, όντων εξίσου αυθεντικών, του αγγλικού κειμένου υπερισχύοντος σε περίπτωση αμφιβολίας.

Για την Κυβέρνηση
της
Ελληνικής Δημοκρατίας
(υπογραφή)

Για την Κυβέρνηση
της
Πορτογαλικής Δημοκρατίας
(υπογραφή)

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

Κατά τη στιγμή της υπογραφής της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους του εισοδήματος, οι υπογράφοντες συμφώνησαν τα ακόλουθα τα οποία αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της Σύμβασης.

Στο Άρθρο 2

Ο Πορτογαλικός φόρος - Substitute Inheritance Tax - Impostos sobre sucessões e doações por avença -επί χρεωγράφων δεν είναι φόρος εισοδήματος, και επομένως δεν καλύπτεται από τη Σύμβαση.

Στο Άρθρο 16

Κατά την Ελλάδα αυτό το Άρθρο περιλαμβάνει επίσης την αμοιβή εταίρου υπό την ιδιότητά του ως διαχειριστή εταιρείας περιορισμένης ευθύνης ή προσωπικής εταιρείας. Αυτό αντιστοιχεί στην ερμηνεία αυτού του άρθρου από την Πορτογαλία και αφορά ιδιαίτερα σε οποιοδήποτε διαχειριστή μίας εταιρείας περιορισμένης ευθύνης ή μίας προσωπικής εταιρείας.

Στο Άρθρο 23

1. Οι διατάξεις του άρθρου 23 δεν αποκλείουν την εφαρμογή οιασδήποτε διάταξης της φορολογικής νομοθεσίας του Συμβαλλόμενου Κράτους που αφορά σε προβλήματα "λανθάνουσας κεφαλοποίησης" (thin capitalization).

2. Οι διατάξεις του άρθρου 23 θα ερμηνευθούν με την έννοια ότι, σε περίπτωση κατά την οποία εξετάζεται η δυνατότητα έκπτωσης των πραγματοποιούμενων πληρωμών, κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να εφαρμόζει τις δικές του διαδικασίες που αφορούν στο βάρος της απόδειξης.

Σε επιβεβαίωση των ανωτέρω, οι υπογράφωντες, δεόντως εξουσιοδοτημένοι προς τούτο, υπέγραψαν το παρόν Πρωτόκολλο.

Έγινε εις διπλούν στην Λισσαβόνα την 2α Δεκεμβρίου 1999 στην Ελληνική, Πορτογαλική και Αγγλική γλώσσα, των τριών κειμένων όντων εξίσου αυθεντικών, του Αγγλικού κειμένου υπερισχύοντος σε περίπτωση αμφιβολίας.

Για την Κυβέρνηση
της
Ελληνικής Δημοκρατίας
(υπογραφή)

Για την Κυβέρνηση
της
Πορτογαλικής Δημοκρατίας
(υπογραφή)

the deducibility of the incurred disbursements is concerned, each Contracting State may apply its own procedures regarding the burden of proof.

In witness whereof, the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done in Lisbon duplicate at, December 2nd of 1999 in the Greek, Portuguese and English languages, each text being equally authentic, the English text prevailing in case of doubt.

For the Government
of the Hellenic Republic

For the Government
of the Portuguese Republic

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευση του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Σύμβασης που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 27 αυτής.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεση του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 19 Απριλίου 2002